



Irene de Craen: Jullie project heet *Tribute to Julian B. Coco*. Julian Coco (1924-2013) was een Curaçaose muzikant die vele stijlen beheerste en zo een brug wist te slaan tussen traditionele westerse en Latijns-Amerikaanse muziek. Hij was tevens de eerste muzikant die aan een Nederlands conservatorium afstudeerde met gitaar als hoofdvak. Hoe zijn jullie bij dit onderwerp gekomen?

Katrein Breukers (KB): 'Het begon er eigenlijk mee dat we graag eens wilden samenwerken.'

Tim Breukers (TB): 'Het is een familieonderwerp. We zijn broer en zus en Coco was een goede vriend van onze oma. Via die weg hebben wij altijd veel verhalen over hem gehoord. Zij is vorig jaar overleden en toen heeft onze vader een stuk van Coco gespeeld op de begrafenis. Dat is toen een beetje blijven hangen bij ons. Ik vond het echt supermooi wat onze vader speelde, daardoor is het onderwerp bij ons vrijgekomen.'

KB: 'We hebben een heel persoonlijke benadering tot Julian Coco en waar hij voor stond. Daarnaast waren we geïnteresseerd in het theatrale van het samen beleven van een muziekoftreden. Die elementen bij elkaar maakten het voor ons interessant en gaven ons het idee dat we er veel mee zouden kunnen. Voor mij is het heel vanzelfsprekend dat persoonlijke onderwerpen en

het maken van kunst door elkaar lopen. Ik heb bijvoorbeeld al eerder samengewerkt met onze vader. Onze moeder maakt beelden en die heb ik weleens verwerkt in een presentatie van mij.'

Geldt dat ook voor jou Tim, dat je vaker met persoonlijke thema's werkt?

TB: 'Eigenlijk werk ik over het algemeen juist vanuit het materiaal. Hoewel ik dan vaak achteraf wel een link zie met het persoonlijke.'

Kun je een voorbeeld geven?

TB: 'Ik weet bijvoorbeeld nog dat onze vader in een crisis zat over zijn studie en dat hij toen een briefje schreef met daarop het woord 'vooruit'. Hij had het nodig om dat woord op te schrijven en voor zich te zien. Ik ben een tijdje bezig geweest met het woord 'De Vooruitdenker'. Pas achteraf heb ik voor mezelf een link gelegd.'

Kunnen jullie iets vertellen over hoe jullie bij Hotel Maria Kapel (HMK) te werk zijn gegaan? Want jullie hadden wel een plan maar heel veel ontstaat hier in de ruimte. Kun je hier iets over zeggen, hoe dat gaat onderling?

KB: 'We zijn heel erg vanuit de ruimte begonnen te denken. De aanleiding is dan wel heel erg persoonlijk, maar eenmaal hier werd het

ook noodzakelijk om over de context na te denken. We wilden al heel snel de verschillende ruimtes van HMK met elkaar verbinden, dus één van de eerste dingen die we hebben gedaan is het doortrekken van de bar uit het café tot bijna halverwege de tentoonstellingsruimte. Daarnaast speelt de context van Hoorn een rol. We dachten aan het beeld van Jan Pieterszoon Coen dat heel prominent in Hoorn aanwezig is en zelfs het uitzicht van het gasthuis bepaalt. Dus de sokkel daarvan hebben we één op één nagebouwd als een soort alternatieve verering van onze held: Julian Coco.'

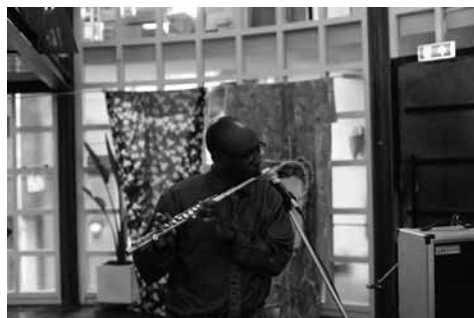
'Wat ik interessant vind aan het gegeven van een muzikant is dat die een instrument heeft waar hij of zij een band mee heeft. Dat is een mooi gegeven en iets waar ik ook naar op zoek ben in mijn werk. Een muzikant staat vervolgens op een podium waar hij een relatie aangaat met het publiek. Dit zijn allemaal elementen waar ik naar op zoek ben wanneer ik beeldend werk maak. En vanuit die gedachten zijn we hier te werk gegaan.'

TB: 'We hebben in dit proces ook veel met anderen samengewerkt, vooral met mensen van buiten de kunst. Op die manier ontstaat er op een speelse manier zo'n verbinding waar Katrein het over heeft. Zo heb ik een dag lang samengewerkt met vijfjarige Jay, die naar HMK kwam met zijn oma Garda die ons

heeft geholpen met naaien en hapjes maken. Jay hield houten planken op zijn plek, ik schroefde de planken vast. Uiteindelijk hebben Jay en ik samen verschillende sculpturen gemaakt waar hij onderdoor kan lopen. Op één van die sculpturen hangt een artikel dat onze oma over *Coco* geschreven heeft voor het blad *Guitare*. Toen Jay de foto zag vroeg hij aan mij: 'Wie is die man?' Zo iets moet echt gebeuren, dat bedenk je niet. Ik vind het te gek dat hij via een omweg nieuwsgierig werd.'

KB: 'Ondanks dat het de eerste keer is dat Tim en ik samenwerken, gaat het eigenlijk heel makkelijk. We praten veel, we kennen elkaars beeldtaal erg goed. Het is grappig om te zien dat Tim vooral aan het bouwen is en ik achter de naaimachine zit maar dat het toch zo door elkaar loopt dat we soms niet eens meer weten wie wat heeft gemaakt.'

Jullie werkwijze is heel intuïtief, waarmee een link wordt gelegd met jazzmuziek en de manier waarop *Coco* muziek benaderde. Wat is voor jullie het belang van



het intuïtieve in de beeldende kunst?

KB: 'Ik denk dat het voor ons belangrijk is te laten zien dat je ook fouten mag maken. Dat een idee niet altijd in een perfect kunstwerk ont-aardt, maar dat het dan toch waardevol kan zijn om het te laten zien. De directheid en oprechtheid daarvan is voor ons heel erg belangrijk.'

TB: 'Onze vader is autodidact muzikant en improviseren is zijn sterkste kant. Als er geïmproviseerd wordt dan voelt dat voor ons heel echt.'

In de tentoonstelling zitten ook elementen die iets weg hebben van een coulisse, als weer een andere verwijzing naar repeteren of iets uitproberen.

KB: 'We wilden eigenlijk alle aspecten van het maken van muziek in het werk betrekken, van de bladmuziek tot de cassette en alles wat daartussen valt, dus dat is zeker een aspect van de uiteindelijke vorm van de tentoonstelling. Tijdens de

opening zullen er ook een aantal muzikanten komen optreden in de setting van de installatie waardoor zij er onderdeel van worden.'

TB: 'Ik herken dat ook terug in mijn eigen werk met klei, dan gebruik ik tape dat op transportkisten wordt gebruikt waar 'breekbaar' op staat. Het betrekken van dit soort elementen in een werk is als een soort mentale bescherming. Het zorgt er bij mij voor dat ik niet alleen bezig ben met het sterker maken van het beeld, maar dat ik er ook op een ander level mee deal.'

KB: 'Het laat zien dat dingen altijd kunnen veranderen. Dat iets dat je maakt ook gedragen kan worden of geluid kan maken bijvoorbeeld.'

Zoals het portret van *Coco* dat jij hebt gemaakt Katrein?

KB: 'Bijvoorbeeld. Het is een vrij groot portret geworden van textiel. Verschillende onderdelen – de wangen, lippen, ogen - zitten los en kunnen bijvoorbeeld als kussen gebruikt worden. Het werk kan kortom op verschillende manieren ingezet worden.'

Bespeur ik een soort angst voor het maken van kunst?

TB: 'Ja, een gezonde angst.'

KB: 'Je zou het misschien niet zeggen aan het werk dat we hier

maken, maar we kunnen allebei heel precies werken en helemaal in het maken opgaan. Dan is het goed een stapje terug te doen en te lachen om wat je aan het doen bent.'

Maakt dit het werk ook toegankelijker voor het publiek? Is dat iets waar jullie mee bezig zijn?

KB: 'Ik vind dat wel belangrijk en tegelijkertijd ingewikkeld. Het proces is voor ons zo essentieel, maar zien mensen dat bij de uiteindelijke tentoonstelling? Ik hoop dat mensen begrijpen dat je ook intuïtief en met plezier mag kijken. Daarom is de referentie naar gebruiksvoorwerpen voor mij belangrijk, omdat ik denk dat dat een ingang kan zijn voor mensen.'

TB: 'We willen mensen meenemen in het beter leren kennen van Julian B. Coco door middel van het maken van dingen. Want naast de verhalen die we altijd hoorden van onze oma, weten we eigenlijk niet heel veel over hem. Dus juist die zoektocht willen we inzichtelijk maken, bijvoorbeeld door ons online blog

analoog op de vloer te maken. En ook door anderen erbij te betrekken en de documentaire *Wie is Julian B. Coco?* te vertonen.'

Ik heb het idee dat jullie na de opening door kunnen blijven bouwen.

TB: 'Bij mij werkt het meestal zo dat ik een pallet klei bestel waar ik vervolgens mee aan het werk ga totdat de klei op is en dan is het werk af. Hier werkt het eigenlijk andersom: het begint bij Julian Coco en van daaruit vinden we steeds meer en dijt het onderwerp uit. Alsof het oneindig is in plaats van dat een keer die pallet op is.' w







Irene de Craen: Your project's title is *Tribute to Julian B. Coco*. Julian Coco (1924-2013) was a musician from Curaçao who mastered many genres and thus succeeded in connecting traditional Western and Latin American music. He was also the first musician to graduate from a Dutch conservatory with the guitar as his principle instrument. How did you arrive at this subject?

Katrein Breukers (KB): 'It actually started because we were looking for an opportunity to collaborate.'

Tim Breukers (TB): 'It's a family subject. We're brother and sister and Coco was a good friend of our grandmother. This meant we heard many stories about him. When she passed away last year, our father played a piece by Coco at the funeral. That kind of stuck with us. I really liked what our father played, and this brought the subject to life for us.'

KB: 'We have a very personal approach to Julian Coco and what he

stood for. We were also interested in the theatrical aspect of experiencing a musical performance together. Together, these elements made it interesting for us and gave us the idea that we could do a lot with the subject. To me it is very obvious that personal subjects and making art are interconnected. For example, I have previously collaborated with our father, and our mother makes sculptures, which I have used in one of my own presentations.'

Does this also apply to your work, Tim? Do you often work with personal subjects?

TB: 'Actually, my starting point is usually the material, although afterwards I often see a link with the personal.'

Can you give an example?

TB: 'I know, for example, that our father experienced a crisis during his studies, and that he wrote the word *voornit* (forward) on a piece of paper. He needed to write that word and to see it in front of him. For a while I was occupied with the word *De Vooruitdenker* (The Visionary/Forward thinker). It was only afterwards that I saw a connection.'

Can you tell something about how you approached working at Hotel Maria Kapel (HMK)? Although you had a plan, a great deal has emerged here in the

space. Can you say something about that, about how you worked together?

KB: 'We really began to think from the point of view of the space. The initial motivation was indeed very personal, but once we arrived here it also became necessary to think about the context. We very quickly wanted to connect the various spaces of HMK, and so one of the first things we did was to extend the bar from the café area into almost the middle of the exhibition space. The context of Hoorn also plays a role. We thought about the statue of Jan Pieterszoon Coen, which is very prominent in Hoorn, and which even dominates the view from the guest house. And so we created a one-to-one replica of the pedestal it stands on as a sort of alternative tribute to our hero: Julian Coco.'

'What I find interesting about the musician is that he or she has an instrument, which he or she has a bond with. I find this a beautiful idea, and it's something I'm also looking for in my work. A musician then stands on a stage and enters into a relationship with the audience. These are all elements that I'm looking for when I create visual work. And so we began working here based on these ideas.'

TB: 'During this process we worked together a lot with others, particularly with people from

outside the art world. In this way, the connection that Katrein refers to arose in a playful way. For example, I spent a day working together with Jay, a five-year-old who visited HMK with his grandma Garda, who helped us by sewing and making snacks. Jay held wooden planks in place, which I then screwed together. In the end, Jay and I made several sculptures together, which he can walk under. An article our grandma wrote about Coco for the magazine *Guitare* is stuck on one of the sculptures. When Jay saw the photo, he asked me: 'Who is that man?' Things like this really have to happen, you can't make them up. I think it's great that he became curious in this indirect way.'

KB: 'Although it's the first time Tim and I have collaborated, it has actually been very easy. We talk a lot, and we understand each other's visual language very well. It's funny to see that Tim mostly builds things while I sit at the sewing machine, but things flow together in such a way that we sometimes don't even know who made what.'



Your working method is very intuitive, which links to jazz music and to Coco's approach to music. What do you believe is the importance of the intuitive in visual art?

KB: 'It's important for us to show that it's OK to make mistakes, that an idea does not always lead to a perfect artwork but that it can still be worth showing it. The directness and sincerity of this is very important to us.'

TB: 'Our father is a self-taught musician, and improvisation is his greatest strength. And so for us, improvisation feels very genuine.'

Parts of the exhibition resemble a backstage area, as another reference to rehearsing or trying out something

KB: 'We really wanted to incorporate all aspects of making music into the work, from the sheet music to the cassette and everything in between, and so this is certainly an aspect of the final form of the exhibition. A number of musicians will also perform in the setting of the installation during the opening. In this way they will become part of it.'

TB: 'I also recognise that in my own work with clay. I use tape with 'fragile' written on it, which is used on shipping crates. Involving such elements in a work is a type of mental protection. For me, it means I'm



not simply occupied with making the work stronger, but that I also deal with it on another level.'

KB: 'It shows that things can always change, that something you make can also be worn, or can make a sound, for example.'

Like the portrait of Coco that you made, Katrein?

KB: 'Yes. It ended up becoming a rather large textile portrait. Various elements – the cheeks, lips, eyes – are loose and can, for example, also be used as cushions. In short, the work can be used in different ways.'

Do I detect a sort of fear of making art?

TB: 'Yes, a healthy fear.'

KB: 'You might not think so based on the work we're making here, but we can both work very precisely and can completely lose ourselves in the making process. And so it's good to take a step back and to laugh at what you're doing.'

Does this also make the work more accessible to the audience? Is that important to you?

KB: 'I do find it important, but at the same time it's complex. The process is so essential to us, but do people see it in the final exhibition? I hope that people understand that you can also look intuitively and with pleasure. That's why referring to everyday objects is important to me, as I think this offers people a way into the work.'

TB: 'We want to take people with us as we get to know Julian B. Coco better through making things. Because, aside from the stories we always heard from our grandma, we don't really know all that much about him. And so it's really a journey of discovery that we want to expose, for example by creating an analogue version of our online blog on the floor. And also by involving others and by showing the documentary *Who is Julian B. Coco?*'

I have the feeling that you can continue building on this after the opening.



TB: 'I usually order a pallet of clay, which I keep working with until the clay is used up, and then the work is finished. Here I'm actually working the other way around: it starts with Julien Coco, and from then on we discover more and more and the subject keeps expanding. As if it were endless instead of the pallet that is eventually used up.'

Hotel Maria Kapel (HMK)
Residency / Expo / Cinema

Korte Achterstraat 2a
1621 GA Hoorn – NL
+31 (0)229 752252
www.hotelmariakapel.nl
office@hotelmariakapel.nl

Openingstijden:
Woensdag – zaterdag, 13 – 17 u

Grafisch ontwerp:
Julie Héneault
(type-design and logo: Multitude/Klaas Melenhorst)

Fotografie:
Noortje Knulst (kleurenfoto's),
HMK en de kunstenaars

Vertaling NL > EN:
Chris Meighan

Drukker:
Raddraaier, Amsterdam

Met dank aan:
DRTMSTR/Barreuh Records, Myrthe van den Bosch, Michaël Breukers, Miloš Despotović, Annette de Greeuw, Wouter Hakhoff, Steven Jouwersma, Erik Kooistra, Irmgard Leito, Marjorie Leonora, Paul Mulder, Timber Povee, Jay Reenes, Dolores Sarkmaz, Jeroen Schuurman, Michael Simon, Ronald Snijders, Darlene Westmaas

Dit project is financieel mogelijk gemaakt met de steun van:
Jesse de Bosch Kemper, Hendriekje Bosma, Willem van Duin, Ad Geerdink, Arnold Gertenbach, Peter van der Heijden, Tilly van Hengst, Ger Laning, Gerdie Louwe, Barbara Mesland, Hans Moolenbel, Jaap Schaper, Gerbrand Visser, Vincent Vlasblom, Lies Vonk, Ed Wagemaker

M
mondriaan
fonds

 **Hoorn**

BankGiro
Loterij